

परिवर्तनको लागि क्राइम अपरेशन

CRIME OPERATION

साप्ताहिक

वर्ष ८ अंक ६ २०७९ भाद्र १५ गते आईतवार

Sunday 1, SEP, 2019

पृष्ठ: ६, मूल्य रु. १०/-

वेबसाइट, होस्टिङ, अनलाइन रेडियो,
एस.एम. एस. तथा एस.एम. एस.
भोटिङका साथै सभ्तवेयर एप्स
चाहिंएमा हामीलाई सम्भन्नुहोस ।

सम्पर्क:

Websoft IT Nepal Pvt. Ltd.

Biratnagar, Morang

www.websoftitnepal.com

9842278940

भारतीय स्कारपियो लिएर नेपाल प्रवेश गरी चोरीडकैती गर्ने सात पक्राउ

विराटनगर । भारतीय स्कारपियो सहित नेपाल प्रवेश गरी विराटनगर महानगर पालिकाका विभिन्न स्थानमा चोरी-डकैती गरको आरोपमा स्कारपियो सहित सात जनालाई जिला प्रहारीकार्यालय मोरंगले विहीवार सार्वजनिक गरेको छ ।

विराटनगर महानगर पालिका भित्र विभिन्न ठाउँमा डकैती गर्ने स्कारपियो सहित सात जनाको समूहलाई बुधवार जिल्ला मोरंग पथरी शनिश्चरे नगरपालिका वडा नं. १ मा रहेको इलाका प्रहरी पथरीबाट खटिएको टोलीले वी. आर ३२ प. २८३६ नम्बरको स्कारपियो सहित घटनामा प्रयोग भएको चीजवस्तुहरु सहित नियन्त्रणमा लिएको थियो ।

श्रावन महिनामा विराटनगर महानगर पालिका वडा नं. २ शनिहाटमा रहेको पन्च कन्या ट्रेड लिंकमा २३ गते राती सटर फुटाई डकैती गरी रु ५ लाख ९५ हजार लुटेको र सोही दिन विराटनगर महानगर पालिका वडा नं. २ शनिहाटमा रहेको गणनायक मोर्केट हाउस (किराना पसल) को

मुबमा मास्क लगाएका सातै जनाले भारतीय स्कारपियो लिएर चोरीडकैतीमा प्रयोग गर्ने मोबाईल, लता कपडा, लोहाकटर मेशीन सहित नेपाल प्रवेश गरी चोरी डकैती गरेका थिए । डकैती अपराधमा पक्राउ गरी जिल्ला प्रहरी कार्यालय मोरंगले सार्वजनिक गर्दै ।

सटर फुटाई ४ लाख लगेपछि नेपाल प्रहरीले आफ्नो निगरानी र अनुसन्धान अगाडी बढाएका थिए ।

त्यही समूहले फरी नेपाल प्रवेश गरी दुई ठाउँमा चोरी फिल्मी सैलीमा गरी भानु खोज्दा नेपाल प्रहरीले पक्राउ गरीएको हो । चोरी

गर्ने ठाउँमा राखिएको सिमि क्यामराको फुटेजले डकैतीमा संलग्न भएको पहिचान भएको छ ।

ती सातै जनाले भारतीय नम्बर प्लेटका गाडी चार दिनको लागि १० हजार भाडामा भारतकै विजय सिंहसंग लिई भाद्र ९ गते जोगवनी

नाकाबाट नेपाल प्रवेश गरेका थिए । चोरी डकैती गर्ने योजना भारतको सीतामछीमा योजना बनाई नेपालको विभिन्न ठाउँमा डकैती गर्ने योजना बनाएका थिए ।

सोही योजना अनुसार नेपाल बाँकी अन्तिम पेजमा...

सोलर वितरणमा विवाद

विराटनगर । संघिय सरकारको सहयोग र वैकल्पिक उर्जा प्रवर्द्धन केन्द्रको सहयोगमा धनपालथान गाउँपालिकामा सोलर वितरण कार्यमा भएको भेदभाव र आर्थिक चलखेलले गर्दा विवाद सुजना भएको छ ।

सोलर वितरणमा सबभन्दा बढी विवाद धनपालथान वडा नं. १ अमाही

भन्दै गरीव निमुखा जनताहरूले विरोध गरेका छन् ।

उक्त सोलर निशुल्क वितरण गर्नु पर्नेमा मर्मत सम्भार भन्दै प्रति सोलरवापत बडा समितिले १ हजार रुपैयाँ समेत उठाएको छ । धनपाल गाउँपालिकामा रहेको ७ वटा वडा मध्ये सबभन्दा बढी

वरियातीमा देखिएको छ । सो वडामा १ सय थान सोलर प्राप्त भएको छ भने सोलरको लागि ३ सय जति निवेदन परेको थियो ।

ती मध्ये बडा समितिले रहेका कार्यवाहक बडा अध्यक्ष निर्मला देवी पासवान, सदस्य अरुण मण्डल, गिता देवी पासवान र रामनारायण मण्डलको समितिले सो सोलरहरु गरीव, आदीवासी जनजाति, दलित र जसको घरमा विजुली वती पुगेको छैन त्यसलाई प्राथमिकतामा राखी वितरण गर्नु पर्नेमा आफन्त र धनीवर्गहरूमा मात्र वितरण गरेको

लापवाही, अनियमितता, भ्रष्टाचार, वडा नं. २ अमाही वरियातीमा भएको भन्दै सुधारका लागि भण्डाफोर अभियान चलाउनु पर्ने एक स्थानीयवासी बताए ।

त्यसै गरी धनपाल थान वडा नं. २ अमाही वरियातीमा रहेको कार्यालय समेत आफै विरामी भएको अवस्था छ । निर्वाचित वडा अध्यक्ष वलराम भगतको सर्पदंशका कारण मृत्यु भएपछि जेष्ठताको आधारमा निर्मला देवी पासवान कारवाहक वडा अध्यक्ष भएको छ । पासवान अर्थात् बाँकी अन्तिम पेजमा...

छिटोछरिता न्यायको लागि रणनीतिक योजना

विराटनगर । उच्च अदालत विराटनगरले सम्भवतः पहिलो पटक संचार कर्मिहरूसंग अन्तरीक्रिया गरी अदालतले गरेको न्याय सम्पादनका तथ्यांकहरु सार्वजनिक गर्दै न्याय क्षेत्रलाई आम नेपाली जनता समक्ष पुऱ्याउ र सूचनाको हकलाई संरक्षण गर्दै कसरी प्रवाह गर्ने सम्बन्धमा छलफल भएको छ ।

श्रावन १ गते देखि उच्च अदालत विराटनगरमा चौथो पञ्चवर्षीय रणनीतिक योजना लागु भएको छ । सो रणनीतिक योजना

अनुसार १. छिटो छरितो र गुणस्तरीय न्याय सम्पादनको लागि मुद्दाको शीघ्र फछ्छौट, मुद्दा व्यवस्थापन पद्धतिमा सुधार, न्यायिक काम कारवाही तथा मुद्दाको फौसलामा गुणस्तरीयता, विवाद समाधानका वैकल्पिक उपायहरूको प्रयोग प्रभावकारी बनाउन जोड दिने भएको छ ।

त्यसैगरी २. न्यायमा पहुँच अभिवृद्धिको लागि अदालतका कार्यक्षेत्रभित्रका न्याययिक पहुँचका अवरोधहरूको सम्बोधन गर्ने, सेवालाई

गुणस्तरीय र प्रभावकारी बनाउने, सहायतालाई प्रभावकारी बनाउने, न्यायिक प्रक्रिया र प्रणाली वारे सूचना प्रवाह गर्ने पिडिछ मैत्री न्याय प्रणालीको सुदृढीकरण गर्ने लक्ष्य र उदेश्य लिएको छ । ३. न्यायिक सुशासनको प्रवर्द्धनको लागि न्याययिक स्वतन्त्रता र स्वायत्तताको प्रवर्चन गर्ने, उत्तरदायित्व र जवाफदेहीता अभिवृद्धि गर्ने, जनशक्तिको कार्य संस्कृतिमा सुधार गर्ने, अदालतको काम कारवाहीमा बाँकी अन्तिम पेजमा...

दुग्ध विकास संस्थानबाट उत्पादित दुग्ध तथा दुग्ध पदार्थहरू

HACCP Certified by TÜV CERT

DDDC

स्वाधिलो अर्वा पोखिलो वर्धादेसिको. अर्वा विरवासिलो

दुग्ध विकास संस्थान विराटनगर

HA AUTO MOBIL

एच. ए. अटोमोवाइल प्रा. लि.
बिराटनगर-४, कन्वन्बारी

यहाँ पुरानो तथा नयाँ कार, मोटरसाइकल र स्कुटर सुपथ मुल्यमा खरिद, बिक्रि गरिन्छ ।

सम्पर्क नं. ९८५२०२११८६, ९८१७७३२९४१

भारतीय...

प्रवेश गरी भाद्र ९ गते राती विराटनगर महानगर पालिका वडा नं. ७ मा रहेको कदमाह कृषि सहकारी संस्था लिमिटेडमा सटर फुटाई ४ लाख ९५ हजार र सोही राती सोही वडामा मां भवानी ईन्टर प्राईजेजको सटर फुटाई ६ लाख ४० हजार ठुकेती गरेको आरोप लगाईएको छ।

स्कारिपयो सहित पक्राउ पर्नेहरूमा ३ जना भारतीय सहित ४ जना नेपाली रहेको छ। पक्राउ पर्नेमा भारत, बिहार, मधुवानी जिल्ला बेनिपट्टिथाना केडिया ग्राम पञ्चायत-१२ का धर्मन्ध कामत, लक्ष्मण गुप्ता, लदौत ग्राम पञ्चायत-६ बस्ने मो. मोतिउर रहमान, रहेका छन्।

त्यसै गरी नेपालका गैतहत जिल्ला गौर नगरपालिका डा नं. ३ पोखरीयाका मो. मोहिज गुनियाँ, बलराम क्षेत्री, जिल्ला सर्लाही ब्रम्हपुरी गाउँपालिका वडा नं. ४ का सेख मो. सलिफ र शेख अलि असार रहेका छन्।

चोरी-डकैती अपराधमा संलग्न व्यक्तिहरूले प्रयोग गरेको १ था स्कारिपयो गाडी, मोबाइल-७ थान, नगद नेपाली रूपियाँ १२ हजार ८ सय ५०, भारतीय रूपियाँ ११ हजार ४ सय १०, नेपाली सिमकाई-१ थान, भारतीय सीकाई-९ थान, फलाम काटने कटर सोभान-१ थान, कम्प्युटर पेन्ट तथा हाफ पेन्ट १/१ थान, गन्ध-७ थान, तन्ना-२ थान, तैलिया-२ थान, फोला ४ थान सहित समानहरू बरामद गरीएको छ।

ती सातै जनालाई मुलुकी अपराध संहिता २०७४ को चोरी तथा डाँका सम्बन्धि कसुर अन्तर्गत अदालतबाट म्याद थमाई अनुसन्धान भई रहेको छ।

छिटोछरितो...

अनुगामन र निरीक्षणलाई प्रभावकारी बनाउने भएको छ।

४ अदालत व्यवस्थापनको सुदृढीकरणको लागि मानव संशोधन व्यवस्थापनलाई सुदृढीकरण बनाउने, भौतिक र सेवा पूर्वाधारमा सुधार उवम् विन्तीय ष्ट्वासथपन गर्ने, सूचना प्रविधीको संस्थागत सुदृढीकरण र क्षमता अभिवृद्धि गर्ने, संहिताहरूको नतिजा मुलक र प्रभावकारी कार्यान्वयनको व्यवस्थापन गर्ने, न्यायिक अध्ययन अनुसन्धानको पद्धति विकास गर्ने

योजना कार्यान्वयन प्रणालीलाई प्रभावकारी बनाउने भएको छ। ५. न्यायपालिकाको आस्था विश्वास अभिवृद्धिको लागि अदालतका काम कारवाही सम्बन्धमा सेवाग्राहीको सन्तुष्टी अभिवृद्धि गर्ने, न्यायिक सूचना, सञ्चार र शिक्षा पद्धतिको सुधार, अदालतका सरोकार वालाहरसंगको सम्बन्ध र सहयोगलाई सुदृढ तुल्याउन उच्च अदालतका न्यायधिशाहरु अग्रसर हुने भएको छ।

सोही अवसरमा आर्थिक वर्ष २०७५/०७६ मा हिलेको मुद्दाहरु जिम्मेवारी सरी आएको ९ सय ५६ र नयाँ दर्ताको ३ हजार ४ सय ६८ मुद्दा गरी जम्मा ४ हजार ४ सय २४ मुद्दा मध्ये २ हजार ४ सय ८२ फछ्यौट भएको छ भने बाँकी १ हजार ९ सय ४२ फछ्यौट हुन बाँकी रहेको छ। प्रतिशतमा भने हो भने ५६.१० प्रतिशत मुद्दा फछ्यौट भएको छ।

त्यसै गरी मुद्दा दर्ताको अनुमान २ हजार २ सय ८५ गरिएकोमा १ हजार १ सय ८३ मुद्दा पढी दर्ता भएको र फछ्यौट गर्ने लक्ष्य २ हजार २ सय ६९ गरिएकोमा २ सय १३ थान वही मुद्दा फछ्यौट भएको छ। मुद्दा वही दर्ता भएको कारण फछ्यौट प्रतिशत कम भएको छ।

उच्च अदालत विराटनगरमा २ वर्ष नाघेका २१ थान, १८ महिना देखि २ वर्ष भित्रका ५३ थान, १ वर्ष देखि १८ महिला सम्मका १ सय १० थान, ९ महिला देखि १ वर्ष भित्रका ३ सय ५५ थान, ९ महिना भित्रका १ हजार ४ सय ३ थान मुद्दाहरु फछ्यौट हुनु बाँकी रहेका छन्।

त्यसै गरी ०७५/७६ को कुल मुद्दाहरु मध्ये रिट निवेदन ६ सय ५ थान, बालबालिका प्रकरण ५८ थान, परमादेश ८८ थान, उल्लेपण २ सय २८ थान, निषेधजा २ सय २१ थान, प्रतिषेध ४ थान, थुनुवा २ सय २० थान, बालबालिका पक्ष भएको ४१ थान, महिला पक्ष भएको ३ सय ९२ थान, जेष्ठ नागरिक ९२ थान, रहेको छ। जसमध्ये मेलमिलापमा पठाएको ३ सय ९८ मध्ये ९२ थान मुद्दा मिलापत्र भएको छ। वैतनिक कानुन व्यवसायीले लिखत तयारी ५४ वटा, परामर्श सेवा १ सय ६९ वटा बहस १ सय ५९ वटा मुद्दामा गरेको छ। करागार भ्रमण वैतनिक बकिलले ४४ पटक गरी लिए जसमा १ सय ५ जनाले सेवा प्राप्त गरेको तथ्यांकमा उल्लेख गरेका छन्।

सोलर...

भएका कारण र अन्य सदस्यहरूले वास्ता नगरेका कारण वडामा सबै सजोकाममा ढिलासुस्तो भई रहेको छ। कार्यालयमा खानेपानी र शौचालयको समेत व्यवस्था नहुँदा सेवा ग्राहिलाई कठिनाई भई रहेको एक सेवा ग्राहीले बताउ ।

यस सम्बन्धमा वडा अध्यक्ष पासवाले भने सोलर वितरणमा कमजोरी भएको हो। सोलर नपाउनेहरूले विरोध गरेको हुन्। दोस्रो चरणमा सोलर आउंदा समस्या समाधान हुन्छ बताउदै वडामा वैतथी त छ सुधारका लागि सम्पूर्ण समितिले सहयोग गर्नु पर्ने बताए। प्रवर्द्धन केन्द्र सोलर वितरण कर्ता ज्ञानेन्द्र सिंहले भने आदीवासी जनजाति, दलित मध्ये गरीब र घरमा बिजुल नभएको घरमा सोलर वितरण गर्नु पर्ने प्रावधान रहेको छ। त्यसो गरेको छैन भने पुनः सच्याएर वितरण गर्नु पर्छ। रकम लिएको सम्बन्धमा सोधदा ती सबै रकम मर्मत खर्च वात लिएको हो सो रकम गाउँपालिका खातामा जम्मा हुन्छ बताए।

सोही विषयमा धनपाल गाउँपालिकाका अध्यक्ष हरिलाल सिंहलाई सोधदा भने धनपाल गाउँपालिकाबाट ४ हजार थान सोलर माग भएकोमा १ हजार मात्र प्राप्त भएको ती सबै वडामा वितरण भई रहेको छ खास गरी वितरणमा वडा नं. २ र ७ मा समस्या देखिएका छ। वितरण गरी सकेको वडा फिर्ता गर्दा अझ विवाद हुने भएकोले विवादीत वडामै समाधान खोज्नु पर्ने बताए। धनपालथान गाउँपालिका वाट सोलर वितरण गरेबापत रकम उठाउन निर्भय नभएको जानकारी गराउदै उठाएको छ भने गाउँपालिका मर्मत सम्भार कोषमा जम्मा गराउने बताए।

दुष्प्रमाण र मद्यपान आजै देखि त्यागौ र निरोगी रहौ।

नोबेलबाट तेरह लाखको निःशुल्क उपचार

विराटनगर। मोरङको लेटाङ-१ स्थित थामडाँडाका कोणीकुमार राईको सम्पूर्ण सम्पत्ती करिब २ लाख बराबरको छ। चार वर्ष अघि रुखबाट लड्दा भाँचिएको खुट्टामा भएको संक्रमण निको पार्ने क्रममा अहिलेसम्म १३ लाख बराबरको उपचार भईसकेको। आफ्नो भएको सबै सम्पत्ती सकेर उपचार गर्दा पनि उनको उपचार खर्च पुग्ने कुनै संभावना नै थिएन। नोबेल अस्पताल सञ्चालक डा. सुनिल शर्माले सम्पूर्ण उपचार खर्च नबेहोर्दिएको भए उपचार गर्न नसकी कुहिएर मरिसके अनुमान गर्ने उनी अहिले भाँचिएको खुट्टाले टेकेर हिंड्न सकेका छन्।

तीन वर्ष अघिदेखि नोबेलमा खुट्टाको निर्गमन उपचार गराईरहेका ३७ वर्षीय राईको उपचारमा अहिलेसम्म १२ लाख ८५ हजार खर्च भईसकेको छ। उपचारमा लागेको सम्पूर्ण खर्च डा.शर्माले बेहोर्दिएपछि उनले तीन वर्षदेखि निःशुल्क उपचार गराईरहेका छन्। 'सुनिल सरले निःशुल्क उपचार गर्दिनाले अहिलेसम्म ज्यूँचो छु।' उनी भन्छन् 'उहाँले सबै खर्च नबेहोर्दिनुभएको भए खुट्टा कुहिएर तीन वर्ष अघिनै मरिसके थिए।' चार वर्ष अघि डाले घाँस काट्न रुखमा चढेका बेला हाँगे भन्धिएर लड्दा उनको दाहिने खुट्टाको हड्डी

भाँचियो। मोरङ, सुनसरी र भद्रापाका तीन वटा अस्पतालमा ६ पटकसम्म अप्रेशन गर्दा उनले लाखौं रकम खर्चिनु पर्यो। तर, भाँचिएको खुट्टामा राखिएको स्टिलमा खिया लागेर संक्रमण बढ्दै गएकाले निको हुनको सट्टा उल्टै समस्या बढ्दै गयो। भएको सम्पत्ती उपचारकै क्रममा सकेर अन्तिममा नोबेल अस्पताल आईपुगेका राईलाई डा.शर्माले सम्पूर्ण खर्च बेहोरेर निःशुल्क औषधि, उपचारको व्यवस्था मिलाईदिएका हुन्।

नोबेलमा निःशुल्क उपचार पाएर खुट्टा ठिक हुन थालेपछि उनी अहिले हर्षित छन्। 'उपचारका लागि धेरैतिर घाउँदा पैसा मात्रै सकियो, निको भएन। अहिले नोबेलमा निःशुल्क उपचार पाएर खुट्टा

ठिक हुन थालेपछि हुंगा खोज्दा टेज्ता मिलेजस्तो भएको छ।' उनले भने।

खुट्टा भाँचिएको ठाउँमा हड्डी पावने रोग बढ्दै गएकाले निको हुन धेरै समय लागेको नोबेल अस्पतालका डा. सन्तोष थापाले बताए। 'भाँचिएको ठाउँको मरेको हड्डी निकालेर ईलजरोभ प्रविधिबाट उपचार भईरहेको छ।' डा. थापाले भने 'नयाँ हड्डी पलाउँदै गएकाले खाली रहेको भागमा हड्डी पुरा भएपछि अब केही महिना भित्रै खुट्टा ठिक हुन्छ।'

खुट्टा निको हुँदै गएकाले अहिले उनी वैसाकीको सहायतामा हिंड्ने गरेका छन्। राईजस्ता गरिब, विपन्न तथा असहाय धेरै विरामीलाई डा.शर्माले निःशुल्क उपचार गराईसकेका छन्।

कर तिरौं, राजश्व बढाऔं
कर तिर्नु कानुनी अधिकार मात्र नभएर सम्मान पाउने अवसर पनि हो। त्यसैले कर तिरो देशको राजश्व बढाऔं।
स्थायी लेखा नम्बर लिनुहोस दुवक भएर व्यवसाय सञ्चालन गर्नुहोस।
लेखा राखौं हिसाबमा भर, हजुवामै नतिरो कर कर्तव्य ठानेर कर तिरो नव नेपाल तिमार्णामा सहभागी बनौ।
सामान किनौ गतिलो छानेर बिल मार्गो अधिकार ठानेर।
अन्तरिक राजश्व कार्यालय विराटनगर

खुल्यो ! खुल्यो !! खुल्यो !!!
सम्पूर्ण विशेषज्ञ सेवा सुविधाको साथमा मलाया रोड विराटनगरमा यही मिति २०७६ साल बैशाख २८ गते देखि दिव्य ज्योती अस्पताल प्रा.लि. संचालन ल्याएको सहर्ष जानकारी गराउदछौं।
हाम्रो सेवाहरु
२४ सै घण्टा ईमरजेन्सी सेवा, दैनिक ओ.पी.डी. सेवा, फिजिसियन सेवा, स्त्री रोग तथा प्रसुति सम्बन्धी ओपीडी सेवा, नव जात शिशु तथा बाल रोग सम्बन्धी सेवा, आँखा जाँच तथा अप्रेसन सेवा, हाडजोर्नी तथा नशा रोग सेवा, मेमोला प्रोस्टेट, मुत्रनली, मुत्रथैली र मुत्ररोग सम्बन्धी विशेषज्ञ सेवा, नाक कान घाँटी सेवा, दाँत मुख सम्बन्धी सेवा, ई.सी.जी सेवा, डिजिटल एक्स-रे अल्ट्रासाउन्ड (USG), कम्प्युटर स्थावित त्याव, फार्मसी।
सम्पर्क
मलाया रोड, विराटनगर, मोरङ्ग फोन नं. ०२१-४७००५० / ४७००८५

न गुणास्तर मा सन्तानोत न तौल नै घटबढ सधैं माँ रु. १५ मा ७५ ग्राम रमपम

हियमत तरंग

कहानी : तारीखी तालाब

सुर्यनाथ सिंह

गरीमी शुरू होने को थी. होली को बीते दो दिन हो चुके थे. सुबह के दस बजे होंगे. चट्टी की अपनी अपनी पस दीदा जगहों पर बैठकवाजों का जमावडा जम चुका था. आसपास के गांवों से लोगों का किसी काम से आना-जाना लगा हुआ था. कंधे पर गमछ रखे या सिर पर बांधे, गदोरी में खैनी राखते. उनमें से कइयों की धुल चुकी बिनियान या कुरते-धोती पर होली के रंग अब भी अपनी छाप लिए साफ दिख रहे थे. स्कूल खुल चुके थे, पर बैठकवाज मास्टर लोग स्कूल जाने के बजाय जयनाथ हलवाई की दुकान पर बैठे अखबार बांच या किसी बात पर बहस रहे थे. जयनाथ सदा की तरह इन सब बातों को सुनता, अनसुना करता, कोयला धधकाने, चाय उबालने और ग्राहकों को निपटाने में व्यस्त था. हालांकि उसकी दुकान पर आने वाले में कई ऐसे होते, जिन्हें न चाय पीनी होती, न कुछ खरीदना-खाना होता. वे बस अखबार का जो पन्ना हाथ लग जाए, उसकी खबर बांचते और चलते बनेते या फिर बैठकवाज मास्टरों, गांव के फुरसतिया नवहों के बीच कुछ देर बैठ दिल्ली, लखनऊ, पटना या अमेरिका ब्रिटेन वगैरह की किसी समस्या पर माथा टकराते और टरक जाते.

उस दिन भी कुछ ऐसा ही माहौल था. अखबार में डेढ़ साल बाद होने वाले आम चुनाव का समीकरण छपा था. उसमें फिर से सत्तारूढ़ राजपा यानी राष्ट्रीय जनरहित पार्टी के सरकार बनाने का आकलन पेश था. लोगों की स्मृति में यह पहली बार था, जो अखबारों

में इतना पहले आम चुनाव को लेकर रायशुमारी आने लगी थी. बस, लोगों को अपनी राय देने, बहसने का भरपूर मसाला मिल गया था. हमारे देश में लोगों को चुनाव का समीकरण हाथ लग जाए, तो उनकी राय-पानी, हारी/विमारी सबकी चिंता बिसर जाती है. फुरसतिया मास्टर तो ऐसे अवसरों पर ऐसा-ऐसा ज्ञान देते हैं कि सरकार और राजनीतिक पार्टियां सुन ले तो अपनी रणनीति बदलने को सोचने लगें. सो, चल रही थी उसी पर चकल्लस.

जयनाथ से शायद कुछ लोगों ने चाय तलब की थी, सो वह अपने एल्गूमीनियम के भगोने को बार-बार भी से उठा कर, हिला-हिला कर उफनती चाय को शांत करने और पकाने में लगा हुआ था. सदा की तरह, वह लोगों की बातें-बहसों सुनते हुए भी अपनी कोई प्रतिक्रिया नहीं दे रहा था.

जयनाथ एक मनोरंजक और अनोखा चरित्र था. ऐसा नहीं कि उसे दुनिया-जहान की जानकारी नहीं या अखबार में छपे समाचारों पर उसकी कोई राय नहीं. पर वह प्रायः गंभीर और चुप रहता था. इक्यावन-वानन लुंगी या पतलून को काट कर बनाई हाफ पैट पहने अपने काम में लगा रहता. उस दिन भी लगा था.

जयनाथ के ग्राहक तय हैं, जैसे जन्म-जन्मांतर से हैं और रहेंगे. जयनाथ के पिता धनीराम ने इस चट्टी पर चाय की दुकान शुरू की थी, जब यह सड़क नई-नई बनी थी और गांवों में चाय पीने का चलन नहीं था. मगर लोग पकौड़े, मसालेदार उबले चने, समोसे, जलेबी, बेसन के सेव-दालमोठ, खाजा-खजुली, लडू-टिकरी वगैरह खाने-खरीदने आ जाया

करते थे. तब दिन भर में दो ही सरकारी बसें उस सड़क पर चलती थीं. सो, इक्का-दुक्का लोग ही आते-जाते थे. मगर धनीराम ने चाय की दुकान खोले रखी. इसकी वजह जो भी रही हो. हो सकता है, धनीराम ने किसी के खेल में हल की मुटिया पकड़ने के बजाय अपना यह काम करना बेहतर समझा हो. या फिर वे इतने दूरदर्शी थे कि उन्हें अंदाजा रहा हो कि जैसे-जैसे समय बीतेगा, यह चट्टी गुलजाव होगी और उनकी आने वाले पीढ़ियों के लिए यह दुकान सहारा बनेगी. सो, धनीराम घाटे-मुनाफे के गणित में उलझें बगैर चट्टी पर डटे रहे. वे पास के गांव से अपना परिवार लाकर वहीं सड़क किनारे मड़ई में रहने लगे थे.

धनीराम डटे रहे और साथ में अपने इकलौते बेटे जयनाथ को भी लगाए रखा. इस तरह जयनाथ पैदा होते ही अपने पिता की चाय की दुकान का कर्मचारी बन गया था. सुबह उठते ही उसका सबसे पहला काम होता, भी में कोयला भर कर उसे धधकाना. वह सुबह आंखें मलते हुए, फपकी लेते उठता और कोयला धधकाते धधकाते, आंखों में कोयले का धुआं भर पूरी तरह चैतन्य हो जाता. कोयला धधकाने के बाद वह पास के पोखर में नहाने जाता और फिर लौट कर स्कूल जाने को तैयार हो जाता. धनीराम चाहते थे कि जयनाथ उनका काम सीखे जरूर, पर उनकी तरह निरक्षर न रहे. सो, वे उसे स्कूल भेजते थे.

जयनाथ ने आठवीं के बाद स्कूल से सन्यास ले लिया और चट्टी पर चाय की दुकान संभाल ली. धनीराम जब तक जिंदा थे, वही दुकान के मुखिया रहे, पर बेटे को उन्होंने नए-नए प्रयोग करने की

पूरी आजादी दे दी थी. धीरे-धीरे सड़क चलने लगी, चट्टी पर चहल-पहल बढ़ने लगी. धनीराम की दुकान पर ग्राहक भी बढ़ने लगे. चाय का कारोबार बढ़ता देख कुछ दूरी पर एक और आदमी ने चाय की दुकान खोल ली. फिर साल बीतते न बीतते एक और दुकान खुल गई. यानी धनीराम के कारोबार में प्रतिযোগिता बढ़नी शुरू हो गई. चट्टी पर दुकानें बढ़ती रहीं, पर जयनाथ की दुकान सबसे मोके की जगह यानी ग्राइम लोकेशन पर बसी थी, सो वहां ग्राहक ज्यादा जमे रहते.

उसी दौरान जयनाथ ने चाय की 'रेसिपी' में बदलाव किया था. चाय पकाने के बाद वह उसमें ग्राहकों से छिया कर थोड़ा सा कौफी पाउडर डालने लगा. इस तरह जयनाथ की बनाई चाय उस चट्टी की बाकी दुकानों से अलग हो गई. जो एक बार जयनाथ के हाथ की बनी चाय पी लेता, उसे दूसरी दुकान की चाय पसंद नहीं आती. शुरू में जब जयनाथ की चाय का स्वाद सबसे अलग लगने लगा, तो उसे लेकर तरह-तरह की चर्चाएं होती थीं. कोई कहता, जयनाथ चाय में अफीम मिलाता है, जिसकी आदत पड़ जाती है और जो एक बार उसकी चाय पी लेता है, बार-बार वही पीना चाहता है. इस बात में कोई शक नहीं कि यह अफवाह फैलाने में जयनाथ के प्रतिद्वंद्वी दुकानदारों का हाथ रहा होगा और फिर उससे ईर्ष्या करने वाले कुछ ग्राहकों ने उसे प्रसारित किया होगा. पर यह अफवाह बहुत काम नहीं आई. जो उसकी दुकान पर नियमित बैठने, अखबार बांचने, बतियाने-बहसने वाले थे, उनका अड्डा वह दुकान बनी रही. बाकी अर्को अकमा

मैथली ब्राह्मणको लागि अप्पन ब्राह्मण समाज गठन

विराटनगर । मैथली ब्राह्मणहरूले विराटनगर महानगर पालिकामा रहेका मैथली ब्राह्मणहरूको भेला गरी सो भेलाले अप्पन ब्राह्मण समाज गठन गरेको छ ।

मैथली ब्राह्मण समाजको भेलाले लक्ष्मी रमण भ्नाको अध्यक्षतामा ११ सदस्य कमेटी गठन गरेको छ । जसमा उपाध्यक्ष मनोज मिश्र, प्रिंत भ्ना, महासचिव मिथलेश ठाकुर, सचिव दिपेन्द्र भ्ना, सह सचिव सन्तोष भ्ना, कोषाध्यक्ष सुनिल भ्ना सदस्यहरूमा अमर भ्ना, रन्जु भ्ना, सुरज मिश्र, भरथ्री भ्ना रहेका छन् ।

यी समाजले मैथली ब्राह्मणहरूलाई संगठित गरी समाजलाई आधुनिकता तर्फ

मोडर्न समाज भित्र रहेको गरीवी र अशिक्षालाई समाप्त गर्दै

समाजमा आफ्नो अधिकारको समेत सुनिश्चितता गर्दै जाने

उद्देश्यका साथ समाजको गठन भएको उपाध्यक्ष प्रिंत भ्ना

मगही भाषा

मगही भाषा के गीत

२०

कहवाँ से आवेला पिआरिया, पीयर लागल भालर हे,
ललना कहवाँ से आवेला सिन्होरवा सिन्होरवा भरल सेनूर हे ।
नइहरा से आवेला पिआरिया, पीयर लागल भालर हे,
ललना ससुरा से आवेला सिन्होरवा, सिन्होरवा भरल सेनूर हे ।
भांपी-पोती रखवाई पिआरिया, पीयर लागल भालर हे,
ललना कोठी-काहा रखवाई सिन्होरवा, सिन्होरवा भरल सेनूर हे ।

२१

वडी महंगी मे ललना जलम लिहले,
सासु आती नहीं गोतनी आती नहीं ।
मुक्के ननद बोलाने की हिम्मत नहीं,
वडी महंगी मे ललना जलम लिहले ।
आटा मिलता नहीं, चावल मिलता नहीं,
मुक्के सूजी मंगाने की हिम्मत नहीं ।

२२

म्मल फूलों से निकला गुलाब ललना,
बवूजी भेजे है सोने के पलना ।
तेरे अम्मा बुलावे तू बुल ललना,
चाचीजी भेजे है सोने के पलना ।
तेरी चाची बुलावे तू बुल ललना,

२३

मै तो अकेली राजा घर न लुटाऊंगी,
घर नलुटाऊंगी, नेग भी चलाऊंगी ।
मै तो अकेली राजा घर न लुटाऊंगी,
सासु अइहें किया मोरा होइहें ।
देवता मनाने अपनी मइया को बुलाऊंगी,
मै तो अकेली राजा घर न लुटाऊंगी ।
गोतनी नहीं अइहें किया मोरा होइहें,
हलुआ घाटन अपनी भाभी को बुलाऊंगी ।
मै तो अकेली राजा घर न लुटाऊंगी,
ननदी अइहें किया मोरा होइहें ।
काजर पारन को बहिनी को बुलाऊंगी,
मै तो अकेली राजा घरन लुटाऊंगी ।
भरत प्रसाद महतो

नगरवासीमा अनुरोध

- मिसावट गरिएका, सडेगलेका तथा अस्वस्थकर खाने कुराहरू नखाऔं ।
- उपभोक्ता हीत संरक्षणमा चनाखो बनौं ।
- छला भएको मासु नखाऔं र विकी वितरणमा समेत निरुत्साहित गरौं ।
- अखाद्य रंग प्रयोग गरेका खाद्य पदार्थहरूको उपभोग बहिस्कार गरौं ।
- छाडा चौपायाको नियन्त्रण गरौं, घरपालुवा चौपायाहरू छाडा नछाडौं ।
- सडक तथा पेटिकिनारामा आगमनमा अवरोध हुने गरी निर्माण सामग्री नराखी तथा व्यापार व्यवसाय नगरौं ।
- बसोबास स्थल, टोलमा व्यवसायीकरूपमा पशुपालन कुबुरा पालन गर्दा छरछिमेकमा असर नपने गरी पालौं ।
- सवारी साधनहरू तोकिएको स्थानमा मात्र पार्किङ गरौं ।
- बालबालिकालाई काममा हैन विद्यालय पठाऔं ।
- बालश्रम शोषणविरुद्ध आचारसंहिता पालना गरौं बालश्रम शोषण मुक्त नगरको स्थापना गरौं ।
- सार्वजनिक स्थलमा जताततै फोहरमैला नफालौं ।
- आफ्नो घर वरपर विरूवा रोपौं, हरित गाउँ नगरीको रूपमा विकास गरौं ।
- उपभोक्ता आचारसंहिताको पालना गरौं ।

सुनवर्सी नगर पालिकाका कार्यालय मोरंग

द्युमपान र मद्यपान आजैदेखि त्यागौ र निरोगी रहौ र सवारी दुर्घटनाबाट बचौ ।

मेरो डर तिम्रो स्वतन्त्रता ?

संगित भण्डारी

मेरी हजुरआमा भन्नुहुन्थ्यो रे 'साँच्चै यो दुनियाँ, यो संसार भनेको के चै रेछ ?'
हजुरजुवाले बडो शालिन तरिकाले हजुरआमालाई सम्झाउनु हुन्थ्यो रे - 'यो घर, यो आंगन, यो खेतवारी, वनजंगल, अनि तिम्रो माईती यही त हो नि दुनियाँ अनि संसार !'

हजुरजुवाको जवाफ सुनेर हजुरआमा मख्ख हुनुभो। वरु उहाँले आफैलाई 'मेरे अगाडि संसार रहेछ, भन्ने देख्न सकिनु बुदु नै रहेछ।' मल्लभक्तिको विषयो रे।

त्यो समय चुलो चौकोलाई संसार ठान्ने मेरी हजुरआमा मात्रै थिइनन्। उहाँ जस्ता धेरै महिला थिए। आज, त्यो समय केही फेरिएको छ।

महिलाको संसार चुलो चौको होइन भन्ने चुभाइ विस्तारै फैलिदै गयो। महिलाको पनि संसार फराकिलो छ भन्ने अनुभूती गराउने अभियान हाप्पा अगुवा महिलाहरूले शिक्षा प्राप्ती गर्ने आन्दोलनबाट अघि सारे।

त्यो अभियान गाउँसम्म पुग्यो। छोरीहरूलाई पनि शिक्षित बनाउनु पर्छ भन्ने अभियान अघि बढ्यो। यही अभियान स्वल्प महिलाहरूले पढ्ने मौका पाए। परिवर्तन विगुल फुकेर नेपालमा भएका सामाजिक आन्दोलनको अग्र मोर्चा महिलाहरूले सम्हाले।

तिनै आन्दोलनको परिणाम, कानुनमै आरक्षणको व्यवस्था पनि गरेको छ। घुम्तो ओढ्ने हजुरआमा र घुम्तो भित्रै लुकिरहनु भन्ने कुरा हजुरजुवाहरूको भन्दा आज हामी फरक रूप देख्छौ।

चुलोचौकोलाई मात्र संसार ठान्ने अवस्था आज निकै कम छ। बाहिरबाट हेर्दा लाग्छ, समाज परिवर्तन भईसकेको छ। सामाजिक कोल्टे फेरिसकेको छ।

आज हामी लोकतान्त्रिक गणतन्त्रमा छौ। विभिन्न क्षेत्रमा महिला सहभागिता बढेको छ। हाप्पो

देशमा विकासको गति बाहिरहेको छ। कानुनी रूपमा पनि महिला पक्षीय कानूनहरू बनेका छन्।

तर, विडम्वना छोरीहरू निर्धनक आएको संसार आफै फरककालो बनाउने वातावरण अझै बनिस्केको छैन। हिजो मेरो हजुरआमाको आँखामा घरभित्रको साँघुरो घेराले निम्त्याएको आँशु थियो। आज मेरी छोरीको आँखामा पनि आँशु देखिरहेको छु म। हिजो हजुरजुवाले हजुरआमालाई घुम्तो खोलेको बहानामा यातना दिन्थे। आज मेरी आमालाई घरबाट बाहिर निस्किएको नहुँदा कठौटोको छ। मेरा छोरीको पुराले आफ्नो अधिकार प्राप्तीको माग राख्दा चरित्रहीनको सजा पाएका छन्।

एकपटक गहिरिएर सोचौं त, हिजो हजुरआमा चरित्रकै कारण कट्टाएकी थिइन्। आज पनि मेरी छोरीको आँखामा आँशु चरित्रकै कारण आएको छ। विकास सडक बनेर मात्रै हुँदो रहेछ त ? अब तपाईं नै भन्नु, सोचाइमा परिवर्तन नभइ कहाँ हुँदो रहेछ त विकास ?

पहिले महिलाले भोगेको पीडाको तह फरक होला तर आजपनि महिलाको पीडाको स्तर घटेको छैन। मुख्य गरि उनको चरित्रसँग जोडिएको त पीडाका तहहरू पनि। महिलाले चरित्र मान्न हुने कारण उनसँग भएको पाठेघर नै हो। मानव जगतको सिर्जनाको अलौकिक उर्वर भूमि हो महिलाका पाठेघर। तर, त्यही कारणले उनको चरित्र निर्धारण गरिनु कतिको जायज होला ?

एकपटक गहिरिएर सोचौं त, हिजो हजुरआमा चरित्रकै कारण कट्टाएकी थिइन्। आज पनि मेरी छोरीको आँखामा आँशु चरित्रकै कारण आएको छ। विकास सडक बनेर मात्रै हुँदो रहेछ त ?

अर्को यथार्थमा जाउँ। महिला चरित्रहीन हुने मुख्य कारक पुरुष नै हुन्। जब एक वा अरु पुरुषसाग उनको नाम जोडिएर कुरा चल्छ तब भन्छन्, चरित्रहीन। महिला चरित्रहीन हुँदा त्यो पुरुष निर्दोष मानिन्छ हाप्पो समाजमा ?

वाह मेरो समाज। त्यही काम पुरुषले गर्दा मर्द कहलाने अनि फसाइएका महिलाहरू चाहीं चरित्रहीन।

विकासका चर्का नारासहित भाषण ठोड्दै हिँड्ने महापुरुषहरूलाई पटक पटक प्रश्न गर्न मन लाग्छ मलाई, - जब एउटा काम गर्दा महिला भएकै कारण उसले अपमानित हुनुपर्छ अनि पुरुषले

पुरुषत्वको गर्व गर्दै हिँड्छ भने त्यसलाई विकासको परिभाषामा कसरी समेट्ने ?

महिलालाई मनोरञ्जनको साधनका रूपमा बुझ्ने यो समाज खुलमखुल्ला महिलालाई वेश्या भन्छ। तर, पुरुषलाई वेश्या भनेर अपमानित गर्न सक्दैन। यस्तो समाजमा मेरी छोरीले कसरी सुरक्षा महसुस गर्छ ?

महिलाले तथार्थगत 'चरित्र' लाई प्रगतीको ट्याग ठान्ने यो समाज छोरा घरबाट बाहिर निस्किएर उजमजगत अधिकार ठाउँ। छोरीको लागि भने घरायसी लगाउँछ।

म पटक पटक आफैलाई प्रश्न गर्छु, विकास के हो हा ?

वाह मेरो समाज। त्यही काम पुरुषले गर्दा मर्द कहलाने अनि फसाइएका महिलाहरू चाहीं चरित्रहीन।

हुन त विकासको विकासित परिभाषा विकासविद्वहुरुले गर्नुहोला। म भने आफ्नो आँशु जवाफ आफैसँग खोज्छु, 'महिलालाई संकुचित गर्न अनावश्यक कुसंस्कार जीवित रहेसम्म हामी विकास भएको कसरी ठानौं ?'

छोरी घरबाट निस्किएपछि सकुशल घर फर्कीला भन्ने बुझ्न हुन नसकेको समाजमा बसेका हामी विकासको कून चरणमा छौं हा ? यी अवस्थाको दोषी को ? तपाईं, म वा हामी सबै ?

चरित्रहीन नारी होईन नारीलाई चरित्रहीन बनाउन बाध्य बनाउने पुरुषलाई चरित्रवान बनाउने समय आएको छ। हरेक अभिभावकले आफ्ना पुरुष सन्तानलाई चरित्रवान बनाउन हिंला हुन लागिस्कोसो।

म एकपटक पुरुष दाजुभाइलाई सोझ चाहन्छु, तिमिले आफ्नै दिदीबहिनीलाई गरे भई सम्मान एक अपरिचित महिलालाई गर्छौ ? यदि गर्दैभै भने आजैबाट थालौ त, अनि समाज विकासको चरण यहीबाट सुरु हुन्छ। किनकी, तिमि पनि यी हजुरआमाको मानव हो। जो स्वतन्त्र हिँडिरहेका छौ। अनि तिम्रो आफ्ना छोरी, बहिनी, आमा, श्रीमती त्रासैत्रासमा हिँड्छे। तिमि स्वतन्त्र हुँदा उ डराउँछे भने तिमिले कसरी चैनको श्वास फेर्छे भन त अन्तममा मलाई यो पनि जवाफ देउ त, तिमि स्वतन्त्र हुँदा म किन त्रासमा हिँड्नुपर्ने ?

(लेखक अमरगढी नगर पालिकाका उपप्रमुख हुनुहुन्छ।)

स्वास्थ्य

यौनलाई व्यवस्थापन कसरी गर्ने ?

यौनइच्छा किन ? यौनइच्छा जीवनको अभिन्न अङ्ग हो। प्राकृतिक रूपमा सबै स्वस्थ व्यक्तिमा यौनइच्छा हुन्छ। यौनइच्छा एकदम स्वाभाविक हो। यो प्राकृतिक शक्ति वा व्यपृतताले निश्चित कार्यका लागि अभिप्रेरित गर्छ। यो आधारभूत कुरा भएको हुनाले यसलाई मस्तिष्कको एक भागले सञ्चालन गर्छ। प्राणीहरूको विकासक्रमलाई हेर्ने हो भने मस्तिष्कको यो भाग करोडौं वर्ष पहिले नै विकसित भएको देखिन्छ। मानिसमा मस्तिष्कको अन्य भाग विकसित हुँदै गए पनि मस्तिष्कको उक्त भागले अझै पनि प्रारम्भकै जस्तो महत्वपूर्ण भूमिका खेल्नरहेको छ। यौनसम्पर्कबाट नै जीवनको सुरुवात भएका हामी सबैका लागि यौनसम्पर्क गरेर वंशवृद्धिलाई निरन्तरता दिनु आवश्यक पनि हो। हाप्पो प्रमुख जैविक कार्य सन्तान उत्पादित हो, तर अहिले पहिलेको जस्तो वंश निरन्तरताका लागि धेरै सन्तान जन्माउनुपर्ने आवश्यकता छैन। त्यसैले आनन्दका लागि यसको प्रयोग निकै हुने गरेको छ।

कसरी सञ्चालित हुन्छ ? मोटाभोटी रूपमा हेर्दा यौनइच्छाको सञ्चालनमा विभिन्न प्रणालीहरू सक्रिय देखिन्छन्। एक त इन्डोक्राइन प्रणाली अन्तर्गतका रागरसहरूले महत्वपूर्ण भूमिका खेल्छन् भने अर्कातिर इन्द्रिय प्रणालीका साथमा स्नायु प्रणालीले। पहिले इन्डोक्राइन प्रणालीले यौन क्रिया सञ्चालनमा भूमिका निर्वाह गर्छ। रागरसको प्रभाव : यौनइच्छा जाने वा त्यसको व्यगृहतामा रागरसको महत्वपूर्ण भूमिका हुन्छ। यौन क्रियाकलापभन्दा टेस्टोस्टेरोनले यौनइच्छा वा यौन व्यपृततालाई बढी प्रभाव पारेको हुन्छ। महिलामा पनि टेस्टोस्टेरोनले नै यौनइच्छा वा यौन व्यपृतताका लागि महत्वपूर्ण भूमिका खेल्छ।

इन्द्रियहरूका कुरा : यौन क्रियाका लागि पनि हाप्पा इन्द्रियहरूले महत्वपूर्ण भूमिका खेल्छन्। यौन उत्तेजनाका लागि पनि हाप्पा हाप्पो इन्द्रियहरूले महत्वपूर्ण भूमिका खेल्छन्। यौन उत्तेजनाका लागि पनि हाप्पा हाप्पो इन्द्रियहरूले महत्वपूर्ण भूमिका खेल्छन्। यौन उत्तेजनाका लागि पनि हाप्पा हाप्पो इन्द्रियहरूले महत्वपूर्ण भूमिका खेल्छन्।

यौन उत्तेजना कुनै इन्द्रियको संलग्नताविना नै हुनसक्छ। परिकल्पनाबाट नै पनि यौन उत्तेजना हुनसक्छ। के गर्ने होला ? यौन प्राकृतिक कुरा हो भन्ने बुझ्नु र त्यसलाई आत्मसात् गर्नु आवश्यक छ। किशोरवस्थाका यो अलि बढी र तीब्र हुन्छ, त्यसैले यौनइच्छा भयो भनेर चिन्ता लिनु पर्दैन।

विशेष गरेर किशोर-किशोरीलाई आफ्ना यौन भावनालाई कसरी व्यवस्थापन गर्ने भन्ने कुरा एकदम महत्वपूर्ण रहेको हुन्छ। यो सन्तान उत्पादनको लागि आवश्यक हुन्छ। यो सन्तान उत्पादनको लागि आवश्यक हुन्छ। यो सन्तान उत्पादनको लागि आवश्यक हुन्छ।

यौन उत्तेजना कुनै इन्द्रियको संलग्नताविना नै हुनसक्छ। परिकल्पनाबाट नै पनि यौन उत्तेजना हुनसक्छ। के गर्ने होला ? यौन प्राकृतिक कुरा हो भन्ने बुझ्नु र त्यसलाई आत्मसात् गर्नु आवश्यक छ। किशोरवस्थाका यो अलि बढी र तीब्र हुन्छ, त्यसैले यौनइच्छा भयो भनेर चिन्ता लिनु पर्दैन।

विशेष गरेर किशोर-किशोरीलाई आफ्ना यौन भावनालाई कसरी व्यवस्थापन गर्ने भन्ने कुरा एकदम महत्वपूर्ण रहेको हुन्छ। यो सन्तान उत्पादनको लागि आवश्यक हुन्छ। यो सन्तान उत्पादनको लागि आवश्यक हुन्छ। यो सन्तान उत्पादनको लागि आवश्यक हुन्छ।

श्री भाग्य देवता ज्योतिष केन्द्र
श्री दीपक मोदगल्याचार्य जी
ज्योतिष, वस्तुशास्त्र एवं कुशलपत्र विशेषज्ञ
पुस्तक लेखक, कुशलपत्र लेखक, चरित्र लेखक, रचनाकार।
फोन: +977-9842251225/ 9804368202
Email: bhagyat7rskha@gmail.com

ग्रह, नक्षत्र-निर्धारण, जन्मसुपुङ्गी निर्माण, रातन एवं धर्मोपदेश द्वारा कष्टको समाधान, स्वदेश तथा विदेश राजगार, व्यापारिक, स्वास्थ्य शिक्षा एवं करियर, (Love & Married Life) परामर्श हेतु भक्तहरूले आखुनु भन्दा पूर्व फोन द्वारा सम्पूर्ण अवस्था विनिर्देशन।
घर/व्यापार/पसल/शोर/होटल/औद्योगिक तथा रिजल स्टेट हेतु धान्नु परामर्श विनिर्देशन।
समय-विहान ९:०० बजे देखी साँझ ६:०० बजे सम्म

कास्की परिवारको उत्कृष्ट चयन
सबै प्रयोग गर्नुहोस्

CELLO
Fully Refined Sunflower Oil
Fully Refined Sunflower Oil
Cello oil for healthier people
Cholesterol Free

Manufactured by :
BAGMATI
BAGMATI OIL INDUSTRIES
Kathari - B, Morang, Nepal

महेन्द्र मोरंग क्याम्पसमा भएको राजनीतिक कारणले भौतिक संरचना र शैक्षिक स्तर खस्कदै

राकेश कर्ण

विराटनगर । पूर्वाञ्चलकै शैक्षिक धरोहरको रूपमा रहेको महेन्द्र मोरङ्ग आदर्श बहुमुखी क्याम्पसको भौतिक संरचना जीर्ण बनेका छन् भने शैक्षिक स्थिति पनि निरन्तर खस्किदै गइरहेको छ ।

सामान्य विषयमै विद्यार्थी संगठनर क्याम्पस प्रशासनबीच विवाद उत्पन्न भई तोडफोडर तालाबन्दी गर्ने होडबाजीले भौतिक संरचना पुर्ण निर्माणमा हिलासुती भई यसले शैक्षिक स्थितिमा समेत नकारात्मक असर पारिरहेको छ ।

वि.सं २०१२ साउन १६ गते तत्कालिनराजा महेन्द्रको पालामा स्थापना भई मानविकी संकायमा शत प्रतिशत नतिजा ल्याउन सफल उक्त क्याम्पसको एउटा बेले इतिहास छ ।

तर वर्तमान परिप्रेक्ष्यमा महेन्द्र मोरङ्ग क्याम्पसको अस्तित्व नै खतरामा परेको छ । भौतिक संरचना जीर्ण बन्दै गएको कारण कुनै समयमाराटलाई संलग्नराजनिजित, कुशल प्रशासक, दक्ष व्यवस्थापक, उच्च गौ, व्यवसायी, डाक्टर, इंजिनियर, अर्थशास्त्री भाषाशास्त्री जस्ता प्रतिष्ठित व्यक्तित्वहरु प्रदान गरेको सो क्याम्पसप्रति दिवानुदिन विद्यार्थीहरुको चासोर महत्व समेत घटेदै गइरहेको छ ।

जम्मा २२.५ विद्या जग्गामा अवस्थित उक्त क्याम्पसका अधिकांश कक्षाकोठाहरुका संरचनाहरु भत्किएका अवस्थामा छन् ।

वर्षायाममा पानी चुहिनैर गर्मीको मौसममा जीव जन्तुहरुका लागि विश्राम स्थल बन्दै गएको सो क्याम्पसको भौतिक संरचनाहरुप्रति क्याम्पस प्रशासन वा कुनै पनि संरोकारवाला निकायले खासै चासो लिएको देखिदैन । फलस्वरूप कुनै समयमा द हजार विद्यार्थीहरु भर्ना लिएको सो क्याम्पसमा हाल वि.वि.एस, वि.वि.ए, वि.एस. डब्लु, वि.सी.ए, वि.वि.एम, वि.एडर वि.एस.सी लगायतका १७ वटा प्राइभेट संस्थाको कोर्षहरुमा जम्मा ३ तीन हजार ४ सय ६२ जना विद्यार्थीहरु मात्र अध्ययनरत छन् । यता विद्यार्थीको संख्यामा कमी आएपनि अहिले उक्त क्याम्पसमा २ सय २६ जना शिक्षकहरु अध्ययनरत छन् ।

सोही विषयमा बोल्दै महेन्द्र मोरङ्ग क्याम्पसका प्राध्यापक बलराम पौडेलले क्याम्पसको इतिहास गौरवपूर्ण रहेपनि हाल क्याम्पस आनो आन्तरिक बाह्य संरचनाहरु सुधार गर्नका निम्ति संघर्षशील रहेको बताउनुभयो । उहाँले क्याम्पसको आन्तरिक संरचना अलगात रहेको शैक्षिक स्थिति सुधारका लागि क्याम्पस अहिले शैक्षिक पढाईको गुणस्तर सुनिश्चित गर्ने अभियानमा अगाडि बढिरहेको उल्लेख गर्नुभयो । उहाँले क्याम्पसको संरचना सुधारका निमित्त तुलोकामको आवश्यकता पर्ने हुदा वि.सं २०७५ साल पौष १९ गते सम्मानीयराटपति विद्यादेशी

भण्डारीले महेन्द्र मोरङ्ग क्याम्पसको अवलोकन गरेपछि क्याम्पस सुधारका लागि ५ करोड रूपैया प्रदान गर्ने घोषणा समेत गरेको जानकारी दिनुभयो । त्यस्तै विद्यार्थीको अनैतिकराजनिजिले गर्दा क्याम्पसको पठपाठन विकासका गतिविधिमा समेत नकारात्मक असर पारिरहेको प्राध्यापक पौडेलको भनाई छ ।

यता क्याम्पस प्रशासनको लापरवाहीले विश्वविद्यालयहरुमा राजनिजित भागवण्डाको सुर्वात भएपछि नै महेन्द्र मोरङ्गमा पनि बेरुजुर वैतथी बढदै गएको नयाँ शक्ति विद्यार्थी युनियनका प्रदेश नं. १ का संयोजक कमल पोखरेलको बताउनुभयो । उहाँले समयसमयमा विभिन्न फाउन्डेसनहरुक तर्फबाट क्याम्पस सुधारका लागि डोनेशन वापतकोरकमहरु आइरहेदा पनि त्यसको सदुपयोग नभएको प्रट पार्नुभयो । केही समय पहिले नै क्याम्पसको संरचना सुधारका लागि युनिभर्सिटी ग्राण्ड कमिशनले उक्त क्याम्पसलाई ६० लाख रूपैया पठाएको थियो । तर सोरकमले क्याम्पसको संरचना सुधार गर्नुको साटो क्याम्पस आफै सोरकम पनि मिलेर खाने प्रक्रियामा ताल्लन देखिएको उहाँको भनाई छ ।

त्यस्तै अखिल क्रान्तिकारी विद्यार्थी युनियनका मोरङ्ग जिल्ला संयोजक ताजिम अंसारीले महेन्द्र मोरङ्गको स्थिति हालसम्म सुधार उन्मुख नहुनुमा विद्यार्थी संगठनहरु

आफ्नो विवेकर बुद्धिमताको आधारमा चल्नुको साटो क्याम्पसका संगठित प्राध्यापक हरूको गलत निर्देशनमा चल्नु मुख्य कारणरहेको बताउनुभएको छ । उहाँले क्याम्पसको विविध संकायको भवनमा पनि चरम लापरवाहीर भ्रष्टाचार भएको जानकारी दिनुभएको छ । महेन्द्र मोरङ्गका क्याम्पस प्रमुख नै जिम्मेवार नभएको कारण क्याम्पस दिनदिने विवादिता हुँदै गइरहेको उहाँको भनाई छ ।

यता महेन्द्र मोरङ्गका क्याम्पसका प्रमुख बाबुराम तिमल्सिनाले भत्किएका संरचना हरूको पुनर्निर्माण गर्नुको साटो क्याम्पसमा गाउँन बनाउने कार्यमा ३१ लाख रूपैयाको टेण्डर पास गर्नुभएको छ । उहाँले आफ्नो कार्यकालमा क्याम्पसका संरचना शैक्षिक स्थिति सुधार गर्नुको साटो गाउँन बनाउनमा विशेष जोड दिनुभएको छ ।

त्यस्तै केही विद्यार्थी संगठन हरूका क्याम्पसको संरचना सुधारका निम्ति समय-समयमा भएका आन्दोलनबाट प्रभावित भई क्याम्पस प्रशासनले लिखित सम्झौता गरेपनि उक्त आन्दोलनले कुनै सार्थकता पाएको देखिदैन ।

मोटर साईकल चलाउँदा

अनिवार्य रूपमा हेल्मेटको

प्रयोग गर्नु ।

सारा नेपाली मिलेर
अन्याय, अत्याचारको
विरुद्धमा लड्नु पर्छ र यस्तो
अन्याय, अत्याचारबाट
मुक्त हुनु पर्छ । यही नै
समयको माग हो ।

नेपाल सरकार

सूचना तथा सञ्चार प्रविधि मन्त्रालय

सूचना तथा प्रसारण विभाग

नगरवासीमा अनुरोध

- मिसावट गरिएका, सडकलेका तथा अस्थायिक खानेकुराहरु नखाओ ।
- उपभोक्ता हित संरक्षणमा चनाखो बनौ ।
- छाला भएको मासु नखाओ र विक्री वितरणमा समेत निरुत्साहित गर्नु ।
- अखाद्य रंग प्रयोग गरेका खाद्य पदार्थहरुको उपभोग बहिस्कार गर्नु ।
- छुट्टा चौपायाको नियन्त्रण गर्नु, घरपालुवा चौपायाहरु छुट्टा नछाडौ ।
- सडक तथा पेटकिरामा आवागमनमा अवरोध हुने गरी निर्माण सामग्री नराखौ तथा व्यापार व्यवसाय नगर्नु ।
- वसोवास स्थल, टोलमा व्यवसायीकरूपमा पशुपालन कुकुरा पालन गर्दा छरछिमेकमा असर नपर्ने गरी पाल्नु ।
- सवारी साधनहरु तोकिएको स्थानमा मात्र पार्किङ गर्नु ।
- बालबालिकालाई काममा हैन विद्यालय पठाओ ।
- बालश्रम शोषणविरुद्ध आचारसंहिता पालना गर्नु बालश्रम शोषण मुक्त नगरको स्थापना गर्नु ।
- सार्वजनिक स्थलमा जताततै फोहरमैला नफालौ ।
- आफ्नो घर बरपर विरूवा रोपे, हरित गाउँ नगरीको रूपमा विकास गर्नु ।
- उपभोक्ता आचारसंहिताको पालना गर्नु ।

दुहवी नगर पालिकाको कार्यालय
दुहवी सुनसरी

नागरिक सहायता कक्ष भवनको शिलान्याश

विराटनगर । जिल्ला प्रहरी कार्यालय मोरंगको मातहतमा रहेको इलाका प्रहरी कार्यालय सिजुवामा नागरिक सहायता कक्ष भवनको शिलान्याश भएको छ ।

प्रदेश नं. १ सरकारको सहयोगमा बराल कन्स्ट्रक्सन कम्पनीद्वारा सम्पन्न गर्ने भएको छ । सो नागरिक सहायता कक्ष भवनको शिलान्याश भाद्र १२ गते जिल्ला प्रहरी कार्यालय मोरंगका प्रमुख प्रहरी उपरीक्षक विश्व अधिकारीले गर्नु भएको थियो ।

विराटनगर महानगर पालिकाको सूचना

१. घर, पसल, व्यवसायिक प्रतिष्ठान, शिक्षण संस्था आदिबाट दैनिक निस्कने फोहोर विहान ८ बजे भित्र न.पा.को साभेदार संस्था (फोहोर व्यवस्थापन गर्ने संस्था) को साधनमा मात्र हाल्नुहोला ।
२. घरदैलोबाट दैनिक निस्कने फोहोर कागज, प्लाष्टिक, शिसा, फलफूल तथा तरकारीको बोक्रा आदि घरमा छुट्टाई व्यवस्थापन गर्नु ।
३. घरबाट निस्कने जैविक (कृहिनै) फोहोरलाई घरमा नै कम्पोस्ट मल बनाओ ।
४. आफ्नो घर कम्पाउण्ड भित्र र बाहिरबाट निस्कने फोहोरपात, जंगल, दुबो आदि बाटोमा नफालौ । घर कम्पाउण्डमा नै खाल्डो खनी मल बनाओ ।
५. फ्रेशहाउस तथा माछा मासु पसल, फलफूल तथा तरकारी लगायत अन्य पसल आदिले गरेको फोहोर व्यवस्थापन आफै गर्नु । अन्यथा रु. ५००/- देखि १५०००/- पन्ड हजार सम्म जरिवाना गरिने छ ।
६. नगरपालिकाको साभेदार संस्था वेष्ट मेनेजमेन्ट ग्रुप नेपाल प्रा. लि. ले घरदैलो कार्यक्रम संचालन गरिरहेको हुँदा साधारण घरले मासिक रु.२००/- (हप्ताको २ पटक संकलन हुने) र रु. ५००/- (हप्ताको ७ पटक संकलन हुने गरी) शुल्क तिरेर सदस्यता वनी फोहोरमैला व्यवस्थापन गर्नु ।
७. स्वास्थ्य संस्थाबाट निस्कने हानिकारक फोहोर व्यवस्थापन गर्ने दायित्व स्वयं स्वास्थ्य संस्था को नै हुने छ । अन्यथा फोहोरमैला व्यवस्थापन ऐन २०६८ बमोजिम रु. ५०००/- देखि १०००००/- एक लाख सम्म जरिवाना दण्ड जरिवाना गरिने छ ।
८. घरपालुवा चौपाया सुगर, गाई, गोरु, रागा, भैसी, खसी, बाख्रा लाई छुट्टा छोडेमा जरिवाना गरिने छ । पक्रिएको १० दिन सम्म लिन नआएमा लिलाम विक्री गरिने छ ।
९. निर्माण सामग्री सडकमा नराखौ, २४ घण्टा भित्र आफ्नो कम्पाउण्डमा राखौ ।
१०. नालामा घरको शौचालयको पाइप जडान गर्नु जघन्य अपराध हो, यदि जडान गरेको भए तुरन्त बन्द गर्नु अन्यथा न.पा. ले जारी गरेको फोहोरमैला निष्काशन, संकलन तथा अन्तिम विसर्जन सम्बन्धी निर्देशिका २०६८ बमोजिम ५०००/- देखि १०००००/- एक लाख सम्म दण्ड जरिवाना गरिने छ ।
११. घर कम्पाउण्ड भित्र कम्तिमा ३ वटा विरूवा रोपी हुर्काओ । जमिन नभए ७ वटा गमलमा फूल रोपी सहरको सौन्दर्यता बढाओ ।
१२. सके सफा गर्नु नसके फोहोर नगरौ ।
१३. निम्न समस्या भए सम्बन्धित व्यक्तिलाई खबर गरी सहयोग गर्नु ।

१. घरदैलो फोहोर संकलन :- जेवर लाल मण्डल सम्पर्क नं. ९८०२७५४९१८

२. घर दैलो सेवा शुल्क संकलन :- रमण गौतम सम्पर्क नं. ९८०१३०३६४५

३. नाला कलभट सफाई मृत जीवजन्तु, वेवारीसे सब व्यवस्थापन :- सिकन्दर मरिच सम्पर्क नं.

९८०१३०३६४८

प्लाष्टिकको झोला प्रयोग नगरौ, जयाभावी फोहर नफालौ, सकेसम्म कम फोहर उत्पादन गर्नु

साभेदार संस्था

वेष्ट मेनेजमेन्ट ग्रुप नेपाल र जे.भी

सम्पर्क नं. ९८०१३०३६४८

अन्य समस्या भएमा

विराटनगर महानगर पालिका

सम्पर्क नं. ०२१-४३३१००, ०२१-५२३३०